

בניין ההזקלי

עלון קיבוץ עין המפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

שכם
אל
שכם,
בצומת,
בחצר,
כל
קבוצה

תורמת כמיטב
יכולתה למאמץ
הלאומי

עלון מס' 4 (3353), י"ב חשוון תשפ"ד,
27 אוקטובר 2023

מאמרת

שלום לקוראים,

חווייה קשה עברה עלינו, עם ישראל בשביעי לאוקטובר. שבת שחורה, מהלומה כאוטית שהעם היהודי לא חווה מאז 1945. ואצלנו – שני בני קיבוץ נטרפו בידי צמאי דם, שהאידיאל שלהם הוא רצח ללא אבחנה של נשים וילדים, זקנים ומשפחות. מאיתנו נקטפו שני פרחים, **עידן רז ז"ל ולין דפני ז"ל**. יהי זכרם ברוך.

העלון יוצא בהעלאת זכרה של **לין** שלנו, שיצאה לחפש שמחה ולחוות את החיים הצעירים. לבנו ומחשבותינו עם משפחות **דפני וילון**. אנחנו גם מלווים בדאגה את חברינו ובנינו שגויסו, וכמובן את חיילינו בסדיר. כולנו איתכם, שמרו על עצמכם וחיזרו בשלום הביתה. נתפלל, כל אחד מאיתנו לאלוהים שלו, ונשלח מעטפת הגנה לכל אחד ואחת מכם.

וביום יום – החיים ממשיכים להתנהל עם הרבה רצון לחזור לשגרה. **אורון קושניר** מיידיע אותנו בכל מה שקורה בענפי הייצור בזמן מלחמת "**חרבות הברזל**". המשק ממשיך כרגיל, עם מבט לעתיד ותקווה להמשך שגרתו.

סיפורי גבורה, אומץ והקרבה לא מפסיקים להתפרסם. אזרחים שממש חירפו את נפשם ויצאו לאסוף ולהציל את החוגגים ביער "רעים". אחד מהם, כפי שהתפרסם, התחבר ל**אלוף המילואים מיודעינו יאיר גולן**, שיצא עם מכוניתו הקטנה וחילץ את הנואשים שהצליחו להימלט ולשרוד את הטבח.

ועוד בעלון, פניות והצעות למי שצריכים עזרה נפשית, הצעות לפעילות משחררת, וגם כאלה שאין ברשותם ממ"ד – בשם פונה **ג'וני רוזנבלום** להנהלת הקהילה ולחברים לארגן מיגוניות לכל דורש.

ושוב – לכל המגויסים שלנו בצה"ל, שימרו על עצמכם וחזרו בשלום הביתה.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

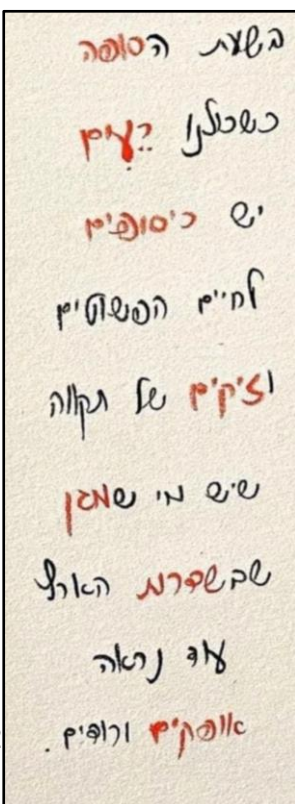
- 3-5 משולחן ריכוז המשק
- 6-10 לזכרה של לין
- 11 תודות לקהילה שהפכה מזמן למשפחה
- 12 ענייני ביטחון
- 13 המלאך בטנדר הלבן
- 14 מיגוניות ומפגש לבני נוער
- 15-16 הודעות וברכות
- 17 הומור, גם במלחמה
- 18 יומן מלחמה ודףתרבו

שוש

מירון

פרסמה

בפייסבוק:

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלך, חכרת מערכת: דפי עציוני. פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

חברי.ות עין המפרץ שלום,
אנו נמצאים באחת התקופות הקשות של מדינת ישראל. הקיבוץ ספג אובדן אישי גדול מאוד ואנו שולחים תנחומינו למשפחות. שעת חשבון הנפש תגיע, אך כרגע אנו מחזקים את ידי צה"ל וכוחות הביטחון, שולחים איחולי החלמה מהירה לפצועים, ותנחומים למשפחות ההרוגים. הרגשתי צורך לעדכן על הנעשה בכל ענף וענף בתקופה זו, ועל כן הדיווח יהיה ענייני וייגע בעיקר בנושא התפעול היומי בהקשר למצב החירום. ימא תוציא עדכון עצמאי בשבוע הבא.

ימאתון

כל מפעלי הקבוצה עובדים ומספקים סחורה.
ימאתון ישראל – המפעל עובד משמרת אחת ארוכה. רוב העובדים מגיעים באופן סדיר לעבודה. בימים האחרונים התקבלו הזמנות גדולות ממשרד הביטחון ורפא"ל. במקביל נרתמים לעזור לחיילים באזור ע"י תרומת ציוד (מזרונים, אטמי אוזניים, ניילונים, קרטונים ועוד).
אמיקוטיב גניגר – עובד כרגיל, מתמודד עם גיוס חלק משמעותי מהמנהלים.
אמיקוטיב גברעם – היה סגור עד אתמול (לא הייתה חדירה של מחבלים לגברעם). החל מאתמול חזר לרמה של 80% מהפעילות. לא מורגשת ירידה משמעותית בהזמנות מלקוחות התעשייה בזכות עליה בצריכה בתחום המזון. לצד זאת קיימת ירידה בתחום הבניה.
ימאתון גרמניה – עובד כרגיל.

א.ע. ביואקולוגיה

ביואקולוגיה מוגדר כמפעל חיוני, וככזה אנו עובדים באופן מלא ונדרשים לתת מענה גם בזמן מלחמה. אני גאה לעדכן שכבר בימים הראשונים למלחמה הגענו ליישובי העוטף ועזרנו בפינוי פגרים מהישובים.
בשבת האחרונה הצטרפתי (אורי בראב, מנכ"ל החברה) לנהגים לאיסוף ביישובי העוטף, חוויה אישית שכנראה תישאר כזו, לא מצליח למצוא מילים לתאר. התרומה שלנו כחברה המגיעה לכל לקוח גם בימים קשים אינה רק בפינוי פגרים אלא במסר לחקלאים, אתם לא לבד.

סיכום 9 חודשים בשנת 2023 - אנחנו ממחזרים בקצב טוב מאוד, ומקווים לסיים את השנה עם 40 אלף טון חומר למחזור. יחד עם זאת מתמודדים עם קשיים במכירות קמח כתוצאה ממשבר עולמי שנובע מסגירת שוק וייטנאם לקבלת קמח. ביחד עם אורן והשותפים מאיטליה אנו מנסים למצוא פתרונות ושוקים חדשים, כולל בחינה של יישומים חדשים לשימוש בקמח.

המרכז הטכנולוגי

המרכז הטכנולוגי מוגדר כמשק לשעת חירום, ולכן כול המחלקות ממשיכות לעבוד כרגיל. בינתיים אין לנו חוסר בעובדים ואנחנו מצליחים לתת מענה לרוב התקלות ומרכזים מאמץ בתחום החקלאי.
תחנת הדלק מלאה (סולר בלבד), ואנחנו שומרים על מלאי לשעת חירום.

מראה המפרץ

תוך כדי חגי תשרי ובלהט האירועים לא הספקנו לעדכן על הצטרפותו של **רועי נוריאל** כמנכ"ל מראה המפרץ, ואנצל עדכון זה לאחל לו בהצלחה רבה.

העסקים במראה המפרץ פועלים כסדרם, למעט אלה העוסקים באירועים חגיגיים (יהלום ומסעדת ארד). שאר העסקים עובדים ונמצאים, אך כמובן שמורגשת האטה נוכח המצב. אנו נמצאים בקשר יומי עם בעלי העסקים ובקשר רציף עם גורמי הביטחון. שוק שבת כרגע אינו יכול להיפתח נוכח המצב.

הנהלת חשבונות

הנהלת חשבונות עובדת כמעט כרגיל, חלק מהעובדים עובדים מהבית ורובם מגיעים לעבודה במשרד. ממשיכים במרץ להשלים פערים בעקבות המעבר למערכת המידע החדשה (פריוריטי).

תשתיות

לאור המצב המתוח הוחלט למלא את מיכל מי החרום לשתייה. בנוסף אנו בקשר עם צוות צחי' לכל דבר הנדרש להיערכות. הצוות המקומי חוזר לעבודה, ובשלב זה אנחנו מתמרנים בין המשימות החיוניות לקהילה, הכנות לחורף וצרכי החברים הפרטיים. אנו מנסים להמשיך ולתת לחברים את השירות המיטבי, ומתנצלים מראש כאשר זה לא מתאפשר.

חשמליה

אנו עובדים במתכונת מלאה ונותנים שרות לכל קריאה. מעבר לכך אנו דרוכים ועושים כל מאמץ לתת מענה לתקלות העוללות לנבוע מהמצב.

בטיחות ובטחון

מאמץ ניכר מושקע בהיערכות הקיבוץ לשעת חירום ופירוט הפעילויות בהן אנו עוסקים מופיע בסיכום היומי של צוות צחי'. לעיתים בתקופות מסוג זה אנו עלולים לשכוח את שגרת הבטיחות היומית, ועל כן מתודרכים המנהלים בהתאם.

רפת נעמן

נכון להיום עדיין קיימות מספר רפתות בדרום ובעוטף שבהן לא מתבצעת חליבה ולא מתבצע איסוף חלב. אנחנו מחזקים מכאן את חברינו בדרום ובעוטף ומקווים שישובו במהרה לשגרה. רפת נעמן פועלת כסדרה בצוות כמעט מלא. הוכן מלאי מזונות לתקופה שתספיק לחודשיים הקרובים. בחרום - הרפת מפעילה גנרטור להפעלת כלל המערכות וכן מיכל מים.

גדש יען

אתמול סיימנו את קטיף הכותנה ובזאת סיימנו את עונת הקטיפים. כל היבולים נאספו. בסך הכל היבול בכל הגידולים היה כמתוכנן. כרגע חורשים את שדות הכותנה והבוטנים, שאר החלקות נחרשו. מגד"ש יע"ן גויסו למלחמה 4 עובדים, והשאר מגיעים לעבודה כרגיל ומבצעים את הנדרש.

אנשים

במטעים מנסים לשמור על שגרה ככל שניתן, למרות התחושות הקשות. כמגדלים של אוכל טרי ועצים חיים, אין לנו את הפריבילגיה לסגור ולחכות עד יעבור זעם. **באבוקדו** ממשיכים בקטיף לפי הנחיות בית האריזה שכפוף להנחיות הצבא. השנה יש באבוקדו המון פרי ועל כן קוטפים בכל הזדמנות. **בפומלית** הצלחנו לסיים מוקדם את כל הקטיף. יבול נמוך מהתוכנית, אולם קיים ביקוש לפרי מכל היצואנים, מה שנוסך בנו אופטימיות לשנים הבאות. **הליצי** נראה טוב וממתין לחורף, בתקווה שלא יהיו אירועי קרה משמעותיים.

הפקאן לקראת ניעור בחודש הבא.
ישראל במצב מלחמה, אולם זה לא מונע מאיתנו להמשיך ולייצא. אנחנו מתבססים בעיקר על היצוא, שהוא הרבה יותר חזק ויציב מהשוק המקומי. כמעט כל עובדינו ממשיכים להגיע כרגיל ואנחנו ממשיכים במשימותינו.

מדגה עין המפרץ

צוות המדגה עובד במתכונת מלאה. בגלל שאין כרגע בתי ספר גייסנו אלינו מוסדניקים לעבודה כדי שתהיה להם מסגרת.
השיווק של **הקרפיונים והבורים** חלש מאוד מכיוון שהרוב הגדול יועד לדרום.
בשיווק של **דגי הדניס** יש עליה כי אין כרגע יבוא, הרוב הגדול נמכר למגזר הערבי.
החלה עונת הציפורים, אך כרגע היא חלשה מהמצופה.

מהשתלה

בתקופה קשה זו המשתלה עובדת 08:00-16:00. מוזמנים לחיבוק, קפה ולנשום ירוק.
צאו לגינה, לאדמה יש כוחות ריפוי והרגעה. אנחנו כאן בשבילכם - צוות המשתלה.

המועדון מזמין

הי לכולם, בימים אלה חשוב מתמיד שנפגש יחד, כל הגילאים, ונזכיר לעצמנו את כוחה של הקהילה המיוחדת שלנו.
בכוונתנו לפתוח את המועדון פעמיים בשבוע למפגש חברתי.
בשבוע הבא המועדון יפתח בימים שני וחמישי, בין השעות 17-19.
ביום חמישי 2/11 נשמח לפתוח את המפגש עם קפה וכיבוד. אנחנו עושים ניסיון לשלב גם תכנים, לכן בחלק השני 18-19 אורלי יעביר הרצאה בנושא:
המודיקה כביטוי למרד נעורים בראייה היסטורית.
בהזדמנות זו אנו מזמינים חברים שמוכנים לסייע בחיסול הערבים, הפעלת ילדים ובהעברת הרצאה, לפנות אלינו, נשמח לעזור בהתארגנות.
עקבו אחר המודעות במקומי, שם נדווח באופן שוטף.
להתראות במועדון,
אורלי ומיכל

לדיים לה שמחה

מזל טוב
לנוגה וניב גורן
להולדת הבן

גון

אח למילה

מזל טוב לסבים אוסנת ועמיר דוד
ולסבים-רבים דן ורמה
שתזכו לגדל את המשפחה באושר
מכל בית עין המפרץ

בית עין המפרץ אבל על בתנו

לין דפני ז"ל

שנרצחה בידי מחבלי החמאס

במסיבת טבע ברעים

ב-7.10.23, כ"ב תשרי תשפ"ד

כואבים עם משפחות דפני וילון על הפרח

שנקטף מערוגת הפרחים שלנו

כל בית עין המפרץ

הספדים ללין

האשפחה ספדה

ילדה מלאך שלנו,

פעמיים שינית את חיינו. פעם ראשונה ביום סתוי ב-22.10.2000, כאשר הגחת לאוויר העולם. שפתיים ותינוקות. מתוקה. ויהי אור! את השמש שלנו. שמש קטנה ועדינה כמו הקעקוע על פרק כף ידך. הלב התרחב מאהבה כל כך. וכשהגיע אחיך לעולם פחדתי שלא יהיה בו מקום לעוד אהבה. אבל מסתבר שזה שריר גמיש.

לאט לאט התפתחנו להיות משפחה של 5 עם שני אחייך האהובים יהלי ועדן, ועצבנו את חיי המשפחה שכל כך אהבנו. ואת, לינוש, כל כך משמעותית ועוצמתית ברקמה המשפחתית שלנו כבת בכורה. טובת לב, חכמה ואוהבת.

בחודשים האחרונים, מאז הטיול לדרום אמריקה עם זיו חברתך הטובה, צמודות חזק, עיצבתן לעצמכן חיים אחרים. בתקופה הזו טרפתן יחד את החיים עם החברים שאספתן בטיול, במסיבות, פסטיבלים, ריקודים, אלכוהול, בנג'י. יחד הייתן גם במסיבה הארוכה. צעירות, יפות, תוססות, טהורות, נלהבות, חוגגות, רוקדות... יחד מחזיקות ומחזקות, תומכות אחת בשנייה אל מול הרשע והפחד עד הסוף, כך אנחנו מאמינים.

בפעם השנייה חיינו השתנו באותה שבת נוראה ב-7.10.23, קצת לפני יום הולדתך ה-23, כאשר מרצחים מרושעים קטפו אותך באכזריות. מרגע זה העולם כבר לא יהיה אותו הדבר, החיים שלנו לא יהיו אותו הדבר. המשפחה שלנו לא תהיה אותו הדבר. הכל השתנה. לינקי, אנחנו מבטיחים לך שגם בחיים החדשים את תהיי אתנו, את חלק מאתנו לעד. תמיד תמיד תהיי האור שלנו והכח שלנו. את תהיי אתנו לעד בלב, בראש, במחשבות, בזיכרונות. בכל רגע ובכל מקום, אהובה שלנו. אנחנו מבטיחים להמשיך לחיות את החיים במלואם – לאהוב, לצחוק, לטייל, לשחות ואת אתנו.

תודה לך ילדה שלנו, על כמעט 23 שנים מדהימות שזכינו בך. קבלנו אותך במתנה לתקופה קצרה מידי, אבל שווה כל רגע. בשגרה שהייתה בחיינו הקודמים לא הבנו שלפעמים לקחנו את הדברים כמובן מאליו ולא ראינו כמה זכינו, כמה שפע קבלנו. כל כך זכינו בך! עכשיו אנחנו מבינים, מוקירים ומודים לך על כל מה שהיית בשבילנו.

בשבוע הקשה מנשוא שבו חיכינו בכאוס ובאי ידיעה, איפה את ומה עובר עלייך בתוך הזוועות, והלב מתפוצץ מדאגה וכאב, בקשתי רק דבר אחד, שלא תהיי בסבל. ביום חמישי

בבוקר יצאנו להליכה קצרה בשדות ונגלתה לעינינו קשת ענקית מרהיבה בשמים, וידעתי שזה סימן ממך.

נוחי על משכבך בשלום ובשלווה, ילדה אהובה שלנו. רחוק מהרשע האנושי. אנחנו אוהבים אותך עד אין סוף לעד, מודים על תקופת החיים הקצרה אבל נפלאה שהענקת לנו, ומבטיחים שנשמור על המשפחה הזאת מאוחדת ואוהבת אתך בתוכנו, השמש שמאירה אותנו. אוהבים לעד, אבא, אמא, יהלי ועדן.

דורון ילון כתב

לין נכדתנו האהובה, נלקחת מאיתנו באכזריות ולא הספקנו אפילו להיפרד, לחבק ולנשק. קראנו לך "לינוש"... כנראה צורך משפחתי לבטא אהבה במילה ארוכה יותר.

קשה במצב החדש כשאת לא איתנו, לחשוב צלול ולהיזכר בחוויות המשותפות. ליוונו אותך מאז שנולדת, תינוקת בכורה למשפחת דפני. התפעלנו מהטיפול האוהב והמסור של ההורים, ובמיוחד העיסוי המקצועי של אילאיל, שעם הזמן זכו בו גם יהלי ועדן, והתינוקות התמוגגו מנחת.

יום הולדת שנה במועדון לחבר, ואת מסתובבת בין האורחים כמו מלכה עם כתר תלתלי זהב. את גדלה וצומחת לגובה, עם רגלי דוגמנית ארוכות ורווח בין השיניים כמו לאבא יוגב. בבית הספר את בוחרת במגמת אומנות את תחום הצילום. התמונות הרבות שהצטברו אצלנו הן מקור לקשר מתמשך, כאשר כל צילום – גלויה. בשולחן העבודה בדירתנו אנחנו "שוטפים את העיניים" בתמונות רבות של חבורת הנכדים שמחים ונהנים מהחיים.

עם הזמן שחולף הקשר איתנו מתהדק. הנכונות שלך לבוא אלינו ולעזור בכל בעיה מול המחשב ובעקשנות לתקוף את הבעיה עד לפתרון, שהפתיע אותנו ביכולתך ודבקותך במטרה. היופי החיצוני והפנימי שלך הוא בונס! עומק הקשר המיוחד שלך איתנו ועם החברות והחברים הוא לא מובן מאליו. החברות שלך היא טוטאלית, ייחודית ומלווה את חייך תמיד. הקשר לין-זיו הוא מעל ומעבר, אך יש עוד רבות ורבים שאפילו נהפכו לחלק ממשפחת דפני, בני בית לכל דבר. הסקרנות והצורך להספיק להסתער על הרפתקאות החיים מטיסות אתכן לטיול בדרום אמריקה, כאילו משהו בתודעה מסעיר אתכן "לטרוף את העולם" לפני שיהיה מאוחר! אלו מחשבות קשות שמלוות אותנו על הקשר בין "דרום אמריקה" ו"אסון שבת השביעי לאוקטובר".

יצאת מהבית, מחלל הממ"ד שהיה חדרך ביחידת ההורים, מאור מנורות הניאון אל החושך. רצית להספיק לרקוד ולשמוח עם ידידיך הרבים במסיבת הטבע ליד רעים. האושר והשמחה היו קצרים, ונקטעו בידי מרצחים שפלים.

אנחנו מבטיחים, כמה שיהיה ביכולתנו, שנדאג להנציח ולזכור אותך, נכדתנו האהובה. נלווה אותך ואת חברתך הקרובה ביותר זיו לדרכן האחרונה ביחד ב"גבעה" שבקיבוץ. הציבור הגדול של מוקיריכם האבלים והאוהבים יישארו עם הכאב הנורא. נשתדל ונתאמץ להמשיך בחיים ולא לשקוע. מאמינים שזה מה שהיית מעדיפה בין החלופות האחרות.

הסבים שימשיכו לאהוב ולהתגעגע לנצח, עדה ודורון ילון.

עדה ילון כתבה והקריאה בלוויה

לינושקה שלי, נכדה יקרה ואהובה.

מילדה קטנה עם תלתלי זהב ועיניים כחולות, זוהרת כמו קרן שמש, צמחת וגדלת גבעולית ועדינה, כל כך נבונה ומיוחדת. ואת בת מסורה להוריך, אחות אחראית ודואגת לאחיד, נכדה

רגישה, נאמנה וקרובה לסבים, ומעל הכל אוהבת ואהובה על כל בני המשפחה המורחבת שלנו, וגם על חבריך, חברותיך וכל סובביך.

גדלת והבשלת ב"עוגה" כל כך איכותית וטובה במשפחה הגרעינית המאוחדת שלכם, החמה, המחובקת והמכילה באהבה גדולה, בדאגת ההורים ואחוות האחים. בבית המואר והמטופח, המלא בשמחה ובאושר, בשני זוגות סבים אוהבים ומחבקים. זכית בכל הטוב הזה, שבנה את אישיותך ודמותך המקסימה והקורנת.

בשבילי היית גם חברה קרובה בלב ובנפש, תמיד קשובה אלי, עם השקט הפנימי שלך, ההבנה הבוגרת והמכילה וגם שותפה נפלאה לבילוי. אהבנו לבלות רק שתינו לבד, לצאת ליום קניות, ואת בסבלנות בחרת בשבילי את הביגוד המתאים לי, וגם נהנית להתחדש בעצמך בבגד יפה, והרי עליך הכל נראה מושלם. לאחר מכן לקנח במסעדה, לשבת בנחת, לשוחח ולהקשיב באהבה אחת לשניה.

הקשר המופלא שלך עם זיו הפך אתכן לצמד בלתי נפרד. ידעת להיות חברה נאמנה, לין וזיו כמו שם אחד.

לינושקה שלי, אני לא נפרדת ממך כי לעולם תישארי איתי בליבי! במחשבות וברגשות נמשיך בקשר היקר והנפלא שלנו.

כל כך מתגעגעת, מחבקת ואוהבת אותך למצח! סבתא עדה שלך.

רק תסבירו לי איך לב
עם שני חדרים רגילים וללא ממ"ד
ללא מרחב מוגן
אמור להכיל
את כל השבר הזה

עידית ספדה

לינקה – האחיינית הראשונה שלי.

כשרק נולדת הייתי קרובה. שתי דלתות ליד. ראיתי מקרוב איך פתאום הפכת את ההורים שלך למשפחה. ראיתי מקרוב איך את גדלה, איזה פלא. בגיל שנה כבר הלכת וידעת להגיד "פרפר" ו"אור", ופשוט יצרת אור בכל מקום.

כשהיית בגן הייתי קצת המטפלת שלך. הייתי צריכה להתאמץ לא לתת לך יחס מיוחד. אחר-כך גדלת עוד ואני כבר לא גרתי כל-כך קרוב. ראיתי מרחוק יותר את הקסם שבך צומח וגם איך לפעמים זה לא כל-כך קל לגדול, וחשבתי לעצמי לפעמים שזה קצת חבל שהתרחקנו. וגם חשבתי שזה בסדר, כי ככה זה כשילדים גדלים ונהיים עצמאיים. וגם חשבתי שיש זמן. אז חשבתי. ועכשיו אני רק כל-כך כל-כך מצטערת ועצובה.

אוהבת,
עידית.

נכתב בשבעה

לינוש אהובה,

לפני הטיול לדרום אמריקה יצאנו כל המשפחה למסעדה ועשינו סבב שכל אחד מאחל לך איחולים לטיול. איחלתי לך אז שתהני, תתנסי, תחווי, תעזי. "תעופי על החיים" אמרתי לך. היום, אחרי שפגשנו חברים שהכירו אותך בטיול והפכו להיות חברי נפש שלך, אנחנו מבינים עד כמה זה התגשם. החברים מספרים לנו על בחורה שנפתחה, שהתבגרה, שהעניזה, צחקה, רקדה, שתתה. בחורה שפתחה את הלב ונתנה לכל היופי להקרין החוצה אל העולם הגדול, ונכנסה ללב של כל כך הרבה אנשים. ספרו לנו שעפת על החיים. עפת גבוה. עפת רחוק. כמו פרפר מרהיב שיוצא מתוך הגולם ופורס את כנפיו היפהפיות.

כשחזרת לארץ המשכת לחגוג ולעוף כאילו את עדיין בטיול, כאילו אין מחר. לא רוצה לנחות, לא רוצה להתיישב. אנחנו לא ידענו, לא הבנו איך אפשר לחיות ככה, ובדאגתנו כמעט הצלחנו להפריע למעופך. ניסינו ליישב אותך, נבהלנו מהחופש הזה של לחיות את הרגע, כל שקל שנכנס מיד מתעופף על בילויים, מסעדות, חו"ל, ים, גלישה, פסטיבלים, מסיבות טבע. חפשנו בך את הילדה המיושבת והאחראית שתמיד היית. סליחה ילדה אהובה שלנו שלא הבנו. אבל את הבנת. כי פרפרים כנראה יודעים, כשהם עפים לחופשי, ימיהם ספורים. אנחנו אוהבים אותך לינקי, בדיוק כפי שאת וגאים בך!

מאפגש המשפחה בבית העלאין לציון יום הולדת 23 ללין, שבת 21.10.23

לינוש נכדתנו האהובה,
באנו אליך לציון את יום הולדתך שיהיה מחר, העשרים ושתים באוקטובר. 23 שנות חיים מאושרות, שהגורל קטע כל כך מוקדם.
אנחנו ניצבים פה לידך, המשפחה ההמומה והכואבת. דמותך התמירה שמחת החיים, עם החיוך המקסים והעיניים החכמות, החודרות ללב, איתנו כל הזמן. את בזיכרון עם התמונות והסרטונים, בשמש, באור, בים. רוכבת על סוס, טסה באוויר העולם, מעל יערות גשם ירוקים, נוגעת בשמים ומביטה בכוכבים בלילה, לאור הירח הזוהר באור עצוב.
הגעגועים מלווים אותנו כל הזמן, כל רגע, ביום ובלילה. הלב ממאן לקלוט ולהשלים עם הגורל האכזר. אנחנו נמשכים באיזה צורך בלתי נשלט לבקר אותך במקום הזה, לחזור ולהתבונן בערמות הפרחים שמסרבים לנבול, בזרים מאין-סוף מעגלי אוהבים, שיתגעגעו איתנו לעד. חברתך הקרובה ביותר זיו, שיחד עברתן חוויות ילדות ובגרות וחיים משותפים בחיק שתי המשפחות, עד הרגע האחרון, נמצאת פה לידך. מאמינים שתשמרו על עצמכן יחד גם במקום הזה.
ביום חמישי סיימנו לשבת שבעה. ימים רצופים של אירוח עמוס מבקרים והתרגשויות. כולם הגיעו לחבק, להקשיב ולעודד. תחושת הזמנים מתעתעת מעומס ההתרגשויות, כל יממה כמו שבוע. עדיין ממשיכים לבוא חברים קרובים ורחוקים שאחרו את השבעה.
נשתדל להיות חזקים בשבילך, מאמינים שכך היית רוצה. נישא אותך בליבנו בגעגועים, בגאווה ואהבה לתמיד. מאז יום ההלוויה אנחנו נמשכים בכוח בלתי נשלט להיות קרובים אליך. נבוא לבקר אותך גם בעתיד, וזיכרון דמותך יישאר איתנו לנצח.
לינוש יקרה שלנו, יש לך משפחה נפלאה, חזקה ונחושה להמשיך בחיים ולשמור אותך. באהבה, עמוק בלב, לתמיד. הסבים דורון ועדה ילון.

סבא יגאל כתב, 21.10.23

לין לינוש שלנו! מחר הוא יום הולדת ואת בת עשרים ושלוש, יום הולדת ואנחנו בוכים, כיצד אפשר לקטוף פרח כזה שרק התחיל לפרוח.
יום שישי, הים שקט ורגוע, רוח חרישית נושבת ויוצרת גלים קטנים על פני המים. באופק שוקעת השמש, קרני השמש חודרות מבעד לעננים וצובעות את השמיים באדום, שקיעה, מראה פסטורלי. השמש השוקעת זו אותה השמש והים הוא אותו הים שלין כל כך אהבה. השמש המצמיחה כל חי. ולין, פרח שרק עתה התחיל להיפתח. הפרח שהקיף עצמו בגינת פרחים נפלאה. השמש שקעה, אך השמש שתחזור לזרוח עם בוקר כבר לא תהיה אותה השמש. יד זדונית ואכזרית כלתה את הפרח הטרי.

לין, אנחנו במלחמה, מלחמה אכזרית שלא ידענו כמותה, מלחמה שהיא קשה לנו שבעתיים, מועקה גדולה, לב שבור, עצב ויגון ואת לא איתנו. אנחנו צמאים לכל פיסת מידע את שעבר עליך בשעות הקשות של בוקר שבת ארוך. בוקר שבת שהפך את עולמך ועולמנו לגיהנום אכזר.

אנחנו פוגשים את חבורת החברות הטובות והחברים הרבים שהקפת סביבך, את רובם לא הכרנו עד עתה, מקשיבים לסיפורים וחוויות משותפות ועל הקשר היחיד והמיוחד שיצרת איתם. אנחנו מנסים להשלים את המידע ולהרכיב את הפאזל מהתקופה האחרונה בה התחלת לבנות את עולמך שלך וקצת התרחקת מאתנו.

סבתא אסתר אינה מצליחה להביע בכתב את שעובר עליה, זה מאוד מתסכל אותה. סבתא, מטפלת התינוקות המנוסה והמדופלמת, שהשקיעה את כל הידע שלה בעזרה ותמיכה באמא צעירה שזה עתה ילדה והביאה תינוקת חמודה ומתוקה לעולם. עולם שכולו טוב ושמח. לין נכדה בכורה שהפכה אותנו לסבים. שמחה ואושר גדול הבאת לנו. שני זוגות סבים וזוג הורים צעיר החיים באותו הכפר. משפחה מאוחדת ותומכת, עוקבת מקרוב, וכל התפתחות חדשה שגורמת לאושר ושמחה.

עם יציאתך לטיול בדרום אמריקה, שמחנו. להיות עצמאית, לראות, ללמוד ולחוש את העולם הגדול הסובב אותנו. קיווינו לשמור על קשר קרוב ולחלוק איתך חוויות למרות המרחק הפיזי. התאכזבנו, למרות בקשתנו זכינו במעט מידע ולא שותפנו בחוויות הרבות שעברו עליך. הנתק שנוצר היה לנו קשה, וגרם לאי הבנות ולטענות מצדנו. היום אנחנו מבינים שהתרכזת ביצירת עולם משלך, בחבורה נפלאה תומכת של חברות וחברים הקפת את עצמך. לין, אלף סליחות על טענותינו ועל אי הבנתנו אותך.

לין פרח אהוב שלנו, נמשיך לפסוע בדרכים ואת בליבנו, צעירה ויפה, רק בת עשרים ושלוש. סבא

עם היוודע דבר הירצחה של לין ז"ל, יזמה ועדת תרבות מפגש קריאה ושירה, בהנחייתה של הרבה יעל קריא ובליווי נגנים. בין קטעי הקריאה היה גם שיר שכתבה חנה סנש:

**יש כוכבים שאורם מגיע ארצה
רק כאשר הם עצמם אבדו ואינם
יש אנשים שזיו זכרם מאיר
כאשר הם עצמם אינם עוד בתוכנו
אורות אלה המבהיקים בחשכת הליל -
הם הם שמראים לאדם את הדרך**

קהילה שהפכה מזמן לאשפחה

בהמשך לדודה שרופה שכתבה ליאור (בפייסבוק), הרגשתי גם אני צורך לעצור, לנגב את הדמעות ולפנות לחברי הקהילה שלנו, קהילת עין המפרץ.

לפני כשבוע וחצי התהפך עלינו עולמנו והנורא מכל קרה. קצין העיר הגיע לפתח ביתנו ובישר ללא מילים את מה שהלב סירב להבין ולקלוט.

בבת אחת המציאות השתנתה וקיבלה משמעות שונה.

עם זאת, בתוך השכול, העצב והמועקה, נצנצה לה קרן אור מיוחדת - הקהילה שלנו.

אין מילים שיכולות להביע את הערכה וההתרגשות מהאהבה שקיבלנו. רוצים להודות לכל אחד/ת שנתן יד, שהגיע אלינו לחזק, לחבק, לתמוך ולעזור איפה שרק ניתן. מרגש עד דמעות היה לראות את הנוער שלנו במלוא עוצמתו ותפארתו... רגיש, קשוב, מסור, מלא נתינה, דאגה, אכפתיות ואהבה. לא עזבו אותנו לרגע!

תודה להנהלת הקהילה שאפשרה לאפרת גלאון הנפלאה, לממש את בקשתה ולפתוח את המטבח הטיפולי למען ארוחות חמות ומנחמות כמו שרק אפרת יודעת להכין... והכל מתובל באהבה ותשוקה.

תודה מיוחדת לחברים הקרובים והמשפחה שדאגו להיות סביבנו בחיבוק דב כל הזמן.

לסיום רוצה לבקש בקשה... כשאתם רואים אותי/אותנו בשבילים, אל תרחמו עלינו, אל תשפילו מבט, תמשיכו לחייך, לחבק ותעזרו לנו לשוב לחיים נורמליים ככל האפשר.

להישאר בכאב זו בחירה ואין לשפוט אותה. אנחנו כמשפחה בחרנו בחיים, ובחרנו להמשיך ולהיות בעשייה וגם בהנצחה של עידן למען הקהילה, וכך יהיה (יש למה להתכונן.... מגרש כדור רגל בפתח).

תודה,
אתי רז

תודה לכם קהילה יקרה

תודה שעטפתם אותנו בחום ואהבה בימים כואבים אלה. תודה על תמיכה ונתינה אינסופית.

תודה על ההקשבה והרגישות. תודה לכל אלה שהיו כאן בשבילנו ביום וגם בלילה. תודה לכל אלה שבישלו ואפו, סדרו, סחבו, חתכו טרחו, חיבקו וניחמו. ריגשתם אותנו מאוד והענקתם לנו כוח.

שנדע ימים שקטים יותר.

אוהבים,
משפחות ילון ודפני

**עמית סקל נעתר לבקשתנו ועיצב סמל מקומי
לאלחמה זו על חלליה. מערכת העלון מודה
לעמית מקרב לב.**

ענייני ביטחון

מתוך פרסומים אחרונים בתחום הביטחון

- ביום ראשון יורט כלי טיס בלתי מאויש שחדר משטח לבנון למדינת ישראל מהמרחב הימי, באזור עין המפרץ. תחקרנו את האירוע (בתמונה, צולם בכפר מסריק). כ-2 דקות לאחר האזעקה ניתנה הודעה לציבור, והכוונה לתת מידע זמין לציבור ככל הניתן. שמעון ואלעד סלוק מכירת הכוננות יצאו לסייר ואיתרו שברים מהמיירט בפשפש המרכז המסחרי. הועבר מידע לחבלנים שהגיעו. יש לציין שהציבור תפקד יפה ולא הגיע למקום. תזכורת – בעת אזעקה יש להישאר במרחבים המוגנים בהתאם להוראות 10 דקות לאחר אירוע או בהתאם להנחיות פיקוד העורף.
- חשוב לוודא כי לכל אחד קיים המרחב המוגן שלו, גם אם זה לא ממ"ד - במקרה זה חשוב לשכב על הרצפה בעת אזעקה. שכיבה על הרצפה מקטינה את הסיכוי להיפגע בכמעט 90%.
- לבקשת פיקוד העורף אנו מחדדים את הנחיותיהם בנוגע לשיתוף מיקומים: **לא משתפים מיקומים!** לא מיקום של נפילות, ולא מיקום של כוחות הצבא. אם יש לכם מידע רלוונטי - העבירו את המידע לכוחות הביטחון בלבד.

חייל מילואים שלח את התמונה המצורפת - ציורים שילדים גכל רחבי הגדינה ציירו כדי לתמוך בחיילים.

המלאך בטנדר הלבן / נפתלי חן

ירי עז נשמע במסיבה על יד רעים. מאות נרצחים, מאות פצועים ואין מי שיושיע. ב-29:6 בבוקר, כשנשמעה האזעקה, עוז דוידיאן (בתמונה) נכנס במהירות אל המרחב המוגן יחד עם אשתו ו-4 בנותיו. כמה דקות לאחר מכן הוא קיבל הודעה מאחותו שעל יד החוות סוסים (שבעבר הייתה שלו) יש פצועים רבים מירי. בלי להתלבט הוא נפרד מאשתו וילדיו, נכנס אל הטנדר ודהר במהירות להציל ולהושיע.

"אני מגיע לאזור החווה ורואה מראות קשים. הרבה הרוגים ופצועים – לא הבנתי מה קורה כאן, הכל נראה כמו גיהנום. אך למרות הכל לא עצרתי לרגע, כי חובתנו להציל נפשות." באחד הראיונות הוא נשאל על מה הוא חושב כשהוא רואה את המראות הקשים? "על כלום, רק על הצלה, כי אתה מבין שאם לא נציל אותם תכף יגיעו מחבלים וירצחו אותם. התחלתי להעמיס 20 צעירים לרכב ונסעתי מהר למושב פטיש, לבית של אמא שלי שייכנסו אליה, ומשם חזרתי אל התופת". הוא חזר שוב ושוב אל התופת - וזה תוך כדי שהמחבלים עוד שם. יורים, פוצעים והורגים.

עוז לא חזר לבד. הוא אירגן אנשים נוספים מהמושב פטיש שיבואו יחד איתו עם טנדרים ורכבים, ופעם אחת אף הביאו אוטובוס עליו העמיסו כמה שיותר אנשים בכל מקום אפשרי, ממש כמו בהודו.

באחת מהפעמים שהוא נסע לחלץ פצועים נוספים מחבלים החלו לירות עליו. בקור רוח הוא שלף את נשקו האישי והחזיר אש. כשנגמרו הכדורים הוא לקח נשק ממחבל הרוג והשיב אש. פעם אחת אף דרס מחבלים שירו עליו מטוח קצר.

בכל פעם שחלץ צעירים וצעירות הוא ביקש מהם לכוון אותו לחבריהם שיידע היכן הם ויחלץ גם אותם. בכדי שידעו שהוא יהודי הוא תלה דגל ישראל על הטנדר שלו. "כשהגעתי לניצולים הם חששו לצאת, אבל שאלו אם אני הוא עוז (הם שמעו עליו מחבריהם), וברגע שאמרתי שכן הם רצו לעבריי".

"בשעות החילוץ ראיתי פתאום רכב קטן והתחלתי לאגף אותו. התקרבותי בזהירות עם נשק שלוף, ואז אני מתחיל לקלוט שזה האלוף במילואים יאיר גולן מולי, באמצע השטח. אמרתי לו - אתה אלוף בצה"ל, אסור שימצאו אותך. אם יחטפו אותך זה יהיה מורל לחמאס. הוא אמר לי שהגיע לחלץ, והחלטנו שיחד מחלצים, לא לבד. הוא חילץ איתי הרבה פצועים, הכנסו גם לרכב שלו כדי שהוא ייקח אותם למושב. ככה עשינו כל פעם, מעמיסים ניצולים וחוזרים.

עוז הציל עוד ועוד נערים ונערות, ונכנס

שוב ושוב לשטח. עוז הציל יותר מ-120 איש – ועודד תושבים רבים לעשות כמוהו. באחד הראיונות הוא נשאל האם הוא פחד – כי גם הוא אבא לארבע בנות. עוז ענה תשובה מרגשת מאוד: "האמת שלא. אתה לא חושב על עצמך - רק רוצה לחלץ כמה יותר אנשים. לא חשבתי על כלום חוץ מזה. כשקפצתי באמצע היום כמה דקות לאשתי והבנות כדי לקבל חיבוק, סיפרתי לה מה עשיתי עד עכשיו, והיא הסתכלה עלי ואמרה: לך תמשיך". אשרי העם שאלו הם בניו.

שלח לעלון: מוכה

שלום לכם חברים,

קבוצת חברים - ואני איתם - נפגשנו עם תמיר שחף. דיווחנו על המצוקה שלנו - היעדר ממ"ד מחד, הגעה למקלט הקרוב בזמן שנהיה עמוק בתוך שביתת הנשק... אין לנו אפשרות לעשות את המרחק בתוך חצי דקה מסיבות של גיל/ פיזי/ אחר. יש לזכור כי לוקח כמה שניות יקרות עד היציאה מהבית. ממילא זה קרב אבוד להגיע בזמן. ביקשנו לרכוש מיגונית פרטית, כל בית אב לפי צרכיו: החל מהקטנה ל-2 והמשך למספר נפשות אחר. תמיר יעלה את הנושא להנהלת הקהילה. הקיבוץ יהיה הריבון לפרויקט, יעמוד מול הספק לתנאים הטובים ביותר וירכוש. החבר המזמין יסכם את ההחזר עוד בטרם הגיעה מיגונית. מיגונית תוצב אצל החבר בתיאום מול מול תשתיות/תכנון. זה הבסיס ליוזמה, אין פרטים נוספים כרגע. אני מבקש לרכז את שמות החברים (בתי אב) המעוניינים במהירות האפשרית. נא לשלוח אלי מייל בלבד ובו לציין רצון להצטרף וגודל מיגונית (לבדוק באינטרנט). jhonyr1956@gmail.com * אין מדובר ב"זבנג וגמרנו", ייקח זמן. אם לא נתחיל גם לא נסיים.

מפגש עם בני הנוער בנושא פייק ניוז / דפי

השבוע נערך במועדון מפגש בנושא פייק ניוז בהנחייתו של **אורלי רוזנפלד**, ששוחח עם בני הנעורים. אורלי סיפר על מקרה "עתיק" של פייק ניוז, כאשר הבמאי ההוליוודי אורסון וולס הקריא ברדיו קטע מתוך הספר "מלחמת העולמות" מאת הסופר ה.ג'. ולס, בו מתוארת פלישת חייזרים לכדור הארץ. המאזינים האמריקאים חשבו שמדובר בחדשות אמיתיות, מה שגרם לפאניקה המונית. בהמשך התנצל וולס בפני המאזינים. מאז זרמו הרבה מים בנהרות התקשורת, והיום ההתמודדות היא בעיקר מול טכנולוגיות AI (בינה מלאכותית) שמסוגלות ליצור דיפ-פייק – למשל לקחת סרטון קיים ולעוות אותו כך שפני הדובר וקולו יותאמו לאמירת טקסט שונה מן המקורי, וכך להפיץ מסרים באופן שגורם להם להיראות אמניים, כשלמעשה מדובר בשקר.

היום ישנה מלחמה על התודעה, וחשוב לזכור שלא כל סרטון, בעיקר סרטונים בטיק טוק ובאינסטגרם, הם אמיתיים. חשוב לדעת שהסיכון בהפצת פייק ניוז הוא גבוה, מפני שכך מייצרים תודעה כוזבת. איך מזהים מה אמיתי ומה לא? מחפשים את מקור הסרט, מחפשים מידע על הדובר בסרט. בנוסף, למנועי חיפוש גדולים יש יכולת לזהות פייק. היתה השתתפות של הנערים, היה כיף, והיו פיצות ☺.

סבבא

- ב"סבבא" ממשיכים בשגרה חלקית.
 - בימי רביעי בשעות 09:30-11:30 אנחנו פותחים את המועדון **למפגש חברתי** על קפה ומאפה. השבוע היה בוקר של משחקים באחריותו של משה ידלין והאירוח של נחמה.
 - ביום חמישי ב-10:15 פתחנו מחדש את החוג ל"התעמלות על כיסאות" עם הדר סלע. היה נהדר, מוזמנים!
 - מפגשי "מועדון ארוחת הבוקר" הקרובים יתקיימו ב-1.11 עם שיר ברמן וב-15.11, פרטים בהמשך.
 - **בית מארח** באחריותה של יעל בר זיו הבא ביום ב-6.12 אצל פניה וניצן.
 - שימו לב גם לפרסומים והשעות של **מועדון יום ג'.**
- ביום רביעי 1.11 הרצאתה של **שיר ברמן**, תלמידה, מורה ומטפלת דרך יוגה - **"יוגה בזמן חירום"**: איך בכוחו של אימון היוגה לתמוך בנו במצבי חירום המצוררים חרדה ואי שקט.
- נלמד על הקשר בין הגוף לנפש במצבי חירום ונתרגל כלים פשוטים ויישומיים מעולם היוגה והנשימה להפחתת מתח וחרדה.

קיטור

צעד ראשון בדרך להחלפת הקיטור הישן - מערכת הסירים במטבח מחוברת למחולל קיטור חדש וחסכוני בליווי צמוד של **אברהם וחנן.**

ברכות לעידו זייד

שמתחיל השבוע קד"צ בחיל תיקשוב.
עידו, שיהיה לך שירות מהנה ומאתגר
ותחזור אלינו במהירה!
מהמקשרים,
ומבית עין המפרץ כולו

תודה רבה לכל החברים שתרמו

תרמתם ברוחב לב (הגיעו אלינו שקים שלמים), ועכשיו כבר אין צורך בתרומות נוספות.

תודה רבה על ההיענות, יש לנו קהילה נהדרת.
אליסיה ויקי

אימון וחידוק לגוף, לנפש ולנשמה

חברים יקרים, חוזרת אליכם באהבה ופותחת את ההרשמה לקבוצות אימון.

- אימון כוח (עיצוב וחיטוב)
- אימון כוח אינטרוולי (עצימות גבוהה)
- אימון נוצר
- אימון לגיל שלישי

האימונים יתקיימו בסטודיו החדש בקיבוץ, ימי שני וחמישי בערב, ע"פ בקשות ייתכן ונפתח גם בוקר.

עלות מנוי חודשי ל-4 אימונים בחודש - 200 ש"ח

עלות מנוי חודשי ל-8 אימונים בחודש - 360 ש"ח

מוזמנים לפנות אלי לפרטים ושאלות - רוני Fitness הוכמן, 052-7484886

תקופה מתוחה, איך מתווכים לילדים?

כמו שאנחנו חווים את חוסר הוודאות של התקופה הזו, כך גם הילדים שלנו – הם סופגים את זה דרכנו ודרך הסביבה, דרך השיחות שלנו בבית, מהחדשות בטלוויזיה, ממשפטים שילדים אחרים אומרים. הם קולטים את זה מאיתנו בין אם נרצה ובין אם לא, גם אם אנחנו חושבים שהם לא מקשיבים או מרגישים. אז מה אפשר לעשות? איך אנחנו יכולים לעזור ולתווך לילדים שלנו בתקופה הזו?

שמי פניה זוהר, ואני מדריכת הורים ויועצת משפחתית. אשמח לתת מענה ולעזור לכם ההורים לתת תשובות לשאלות של הילדים וטיפים להרגיע ולעבור את התקופה הזו בצורה הכי טובה שאפשר.

המס' שלי: 054-2236623, מוזמנים להתקשר בכל שעה שתמצאו.

כחומר, גם כמתחמה

אז... גם בתקופה זו יש מי שמצליח להאיר פינות מגוחכות. הארגון (האמיתי לגמרי) "קוויריס למען פלסטין" פרסם את תמיכתו בעם הפלסטיני, ובתגובה פרסם הקומיקאי אלכס שטיין מעין הצהרה:

"אנחנו ארגון העומד לצד מוסלמים שרק רוצים לבצע ג'יהאד בשלום. רק מפני שבעבר הם זרקו כמה מחבריי הגאים מגגות בניינים לא הופך אותם לאנשים רעים, עלינו לראות מעבר לכך. פלסטין משתנה, רק בגלל שבעבר אוכלוסייה גאה נאלצה להימלט מפלסטין לישראל לשם

הגנה לא אומר שום דבר. אנחנו אוהבים שלנשים אין זכויות, זו הסיבה בגללה יש כל כך מעט תאונות דרכים בעזה. יש בינינו יותר הסכמות מכפי שנדמה לכם!"

בתמונה למטה – הקומיקאי אלכס שטיין עם כובע מטורלל. משמאל – תמונה אמיתית של הארגון האמיתי, ומתחתה תמונה הומוריסטית שיצר אדם שפוי.

למטה משמאל – העיתון "שרלי אבדו" הצרפתי פרסם קריקטורה. אין ספק שמדובר בגוף תקשורת שמבין בטרור:

ישראל סוגרת את הגים
ברצועת עזה

תחרות הפונדאנטליזם
הבינלאומית

הלוויה צבאית ראשונה

הלווייתנו של עידן רז ז"ל היתה ההלוויה הצבאית הראשונה שהשתתפתי בה. כשחזרנו הביתה, אורן ואני, לאחר שעמדנו בין מאות מתאבלים צעירים ובוכים, אורן סיפר שגם לו היתה זו הלוויה צבאית ראשונה. הגענו הביתה וישבנו יחד עם המשפחה המורחבת לעכל את האירועים. תוך כשעה נשמעה אזעקה, רצנו כולנו למקלט. שם ישבנו, בני כל הגילאים, ועקבנו אחר הודעות צוות צח"י, ההודעות מדובר המועצה והודעות פיקוד העורף - המוני הודעות שיצרו גלים שבים ונשנים של פחד ורגיעה. זה לקח כשעתיים, בסוף הסתבר שמדובר בטעות. בלילה, בעייפות, נזכרתי שהיום השתתפתי בהלוויה צבאית ראשונה.

זום ומרחב

בשבועיים האחרונים אין ביי"ס ואין גנים, ורק בימים האחרונים הורגש שינוי – הגנים פתוחים חלקית, בתי הספר גם הם חזרו לעבוד במתכונת מצומצמת. מדי יום יש לילדים שיעורים בזום, ומורגש היטב כי לקחי תקופת הקורונה הופנמו. מטרות הלמידה הן (למיטב הבנתי) יותר שימור הקיים, כלומר חזרה על החומר וחיזוק ידע מוכר, ופחות העמסה בידע חדש, פחות לחץ. הילדים משתתפים בזום, המסרים מהצוותים החינוכיים להורים ברורים ומובנים, יש הרבה פחות אי הבנות מכפי שהיה בלמידה בזום בתקופת הקורונה, ואחרי הזום יש גם מפגש במרחב. מצוין.

ספר חדש

אירועי התקופה גלגלו לידי את הספר "המוות המוזר של אירופה", מאת העיתונאי הבריטי דאגלס מאריי, שמאז פרוץ המלחמה הפך למרואיין מבוקש בכלי תקשורת שונים, והתראיין גם לאולפן החדשות של ווינט. הספר מתאר את התמודדות המערב עם תרבות האיסלאם, תוך שימת דגש על המערב, לא על האיסלאם. כלומר – הספר מזהה נקודות תורפה בתרבות המערבית המודרנית, שבעטיין המערב מתכופף מול הפונדמנטליזם המוסלמי. באירופה, המתמודדת עם גלי הגירה עצומים של בני מדינות מוסלמיות, מי שמציף את הקשיים המתעוררים בעקבות השוני התרבותי של המהגרים החדשים מוכרז כגזען, ונמצא אשם גם כאשר הוא חף מפשע. למה המערב כל כך עסוק בלצנזר את עצמו? כדאי לקרוא.

דף תרבות

תרבות-קהילה-יחד - שומרים על חוסן קהילתי

שישי 27.10 בשעה 10:00 – קונצרט כינור ופסנתר, מיקום יישלח במקומי

מחלקת תרבות ואמנות במרכז הקהילתי מטה אשר מזמינה אתכם למפגש עם

ד"ר קרן אור חן: מחושך לאור - כיצד להפוך קושי לצמיחה

ותקווה. הרצאה מרתקת על משברים, הזדמנויות חדשות, משמעות החיים ומה שביניהם, עם סוף אופטימי ♥ יום שלישי 7.11 בשעה 16:00, מיקום יישלח טרם המפגש.

כל בוקר מהשעה 9:00 נפגשים אצל ימנא עם קפה רוקא